

Tarih: 14-01-2022

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ
هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا
وَيُؤْتِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ
شَحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ

ÖVGÜYE DEĞER AHLAK İSÂR
(DİĞERKÂMLIK)

Muhterem Cemaat!

Okuduğum ayeti kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“Muhacir müminlerden önce Medine'yi yurt edinip imanı kalplerine nakşetmiş kimseler [ensar], yanlarına hicret eden müminleri severler. Onlara verilen ganimetler sebebiyle içlerinde kıskançlık duymazlar. Hatta muhtaç durumda bile olsalar muhacirleri kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin tamahkarlık ve cimrilik duygusundan arındırırsa, onlar kurtuluşa erip umduklarına kavuşacak kimselerdir.”**¹ Okuduğum Hadis-i Şerif'te Peygamber(sav) Efendimiz şöyle buyuruyor: **“Sizden biriniz kendisi için istediğini mümin kardeşi için de istemedikçe iman etmiş olmaz.”**²

Kardeşlerim!

Müslümanlar Mekke'de huzur ve barış içinde yaşayamaz hale gelince Medine'ye hicret etmek zorunda kalmışlardı. Peygamber Efendimiz Mekkeli muhacirlerle Medineli ensar arasında gönüllülüğe dayalı kardeşlik anlaşması yaptı. Medineli müslümanlar bu anlaşmaya sahip çıktı ve muhacir kardeşlerinin ihtiyaçlarını gidermek için büyük fedakarlıkta bulundular. Kur'an'ı Kerim'de Medineli Müslümanların fedakarlıklarını ifade etmek için i'sar kavramı kullanılmaktadır. İsar, muhtaçken dahî kardeşimizi kendimize tercih edebilme erdemidir. Fedakârlık ve isar, imanın bir

tezahürüdür. Medine de bir gün bir adam Rasûlullâh'a gelip aç olduğunu söyledi. Efendimiz eşlerinin evlerine haber gönderdi hiçbirinin evinde sudan başka bir şey yoktu. Peygamber efendimiz **“Bu şahsı bu gece (evinde) kim misafir ederse Allah ona rahmet etsin.”** dedi. Orda bulunanların hiçbirinin evinde yiyecek yoktu. Buna rağmen Sâbit b. Kays isimli bir sahâbî ayağa kalkarak bu şahsı ağırlayabileceğini söyledi ve onu evine götürdü. Evde sadece çocuklarının yiyeceği olduğunu öğrenen sahâbî, hanımına, çocukları uyutup yiyeceği misafire getirmesini tembihledi. Hanımı da çocukları uyutarak evdeki bir parça yemeği misafir için hazırlayıp sofraya koydu. Ev sahipleri adamlarla birlikte sofraya oturduktan sonra, evin hanımı düzeltir gibi yaparak kandili söndürdü. Ev sahipleri karanlıkta yemek yiyormuş gibi davrandılar. Ve böylelikle misafir onların da yemek yediklerini zannederek karnını doydurdu. Sahâbî eşi ve çocukları o geceyi aç geçirdiler. Ertesi sabah Sevgili Peygamberimiz bu asil davranışı sergileyen sahâbîyi görünce, **“Bu gece sizin misafirinize karşı davranışınızdan Allah Teâlâ çok hoşnut oldu.”** diyerek haklarında şu âyetlerin indirildiğini bildirdi: **“Kendileri ihtiyaç içinde bulunsalar bile onları (mümin kardeşlerini) kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin cimrilüğünden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerdir.”**³

Muhterem Kardeşlerim!

Ne hazindir ki, bugün insanlık maddeye esir olmayı, birileri açken daha çok kazanmayı, bencilliği ve diğerini yok saymayı mubah sayan bir zihniyetin kışkacı altındadır. Bu durumdan kurtulmak için insanlığın daha ziyade darlıkta, kıtlıkta ve savaş zamanlarında ihtiyaç duyduğu fedakârlık anlayışının, hayatı daha geniş kapsayacak ölçüde yaygın hâle getirilmesi için peygamberimizi ve O'nun seçkin sahabelerini kendimize örnek almalıyız. Ne mutlu fedakarlık yapabilen gönül erlerine! Ne mutlu kendileri muhtaç olduğu halde müslüman kardeşlerini kendi nefislerine tercih edebilenlere! Hutbemi ayeti kerimelerin mealıyla bitiriyorum: **“Onlar, içleri çektiği halde, yiyeceği yoksula, öksüze ve yetime yedirirler. Biz sizi ancak Allah rızası için doyuruyoruz derler.”**⁴

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Haşr, 59/9

² Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 59

³ Buhârî, Menâkıbü'l-ensâr,10; Müslim, Eşribe, 172

⁴ İnsan suresi, 76/8-9